

Arrest

nr. 180 447 van 9 januari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMULA, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaanse Pashtoun afkomstig uit het dorp Shelam, district Kama in de provincie Nangarhar. U bent van de Kamawal etnie. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen.

U werkte samen met uw vader als winkelier in Jalalabad waar u dagelijks heenging. Omtrent 2012 ontmoette u in de tuin van de lokale moskee een meisje, Roma, met wie u een geheime liefde beleefde. Zij was afkomstig uit Shinwar en woonde sinds 3-4 jaar in het dorp. Op een dag bezorgde zij u haar telefoonnummer via een pen die ze in uw buurt op de grond had laten vallen. Gedurende ongeveer 16 maanden belde u haar dagelijks, soms meermaals en sprak u gedurende uren. U wilde trouwen, maar

haar vader weigerde, omdat zij al beloofd was aan iemand anders. Daarop rende u samen weg naar het ernaast gelegen dorp Dargalai. U verbleef daar gedurende een week, waarna uw vader contact met u opnam met de vraag om terug te komen. Hij en de vader van Roma gingen akkoord met het huwelijk.

Bij uw terugkeer werd u echter vastgebonden en geslagen door uw vader. Roma werd door haar familie vermoord, waarna zij het dorp onmiddellijk verlieten. Een van de broers van Roma zat bij de taliban en bedreigde u met de dood. Onbekende mannen kwamen u ook aan huis bedreigen, waarop de zonen van het dorpshoofd u kwamen redden. Het dorpshoofd zei dat hij dit niet kon blijven doen en meende dat u best bij uw zus kon gaan wonen.

Daarop verhuisde u naar Jalalabad omtrent januari 2015. Daar werd u na een tijdje van relatieve rust beschoten op een cricketveld, maar u kon ontkomen. Tenslotte raadde de echtgenoot van uw zus u aan om het land te ontvluchten, hetgeen u ook deed.

U vertrok ongeveer midden juni 2015 uit Jalalabad. U reisde illegaal overland via Pakistan (Karachi), Iran, Turkije, Bulgarije en Servië naar België. U vroeg asiel in België op 27 juli 2015. U vreest terugkeer naar Afghanistan wegens de doodsb bedreigingen aan uw adres vanwege de familie van uw verloofde.

U reisde naar België zonder documenten. U beschikte over een paspoort, dat u echter verloor voor uw vertrek. U had het nooit eerder gebruikt. Uw taskera bleef bij uw zus liggen in Jalalabad, tot u het liet opsturen voor het gehoor bij het CGVS. Uw ouders overleden beide omtrent januari of februari 2015 tijdens een auto-ongeluk. U heeft nog een gehuwde zus en nog twee minderjarige broers, die allen samen wonen in Jalalabad.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u tijdens het gehoor bij het CGVS volgende stukken neer: 3 originele taskera's, namelijk die van uzelf en van uw 2 minderjarige broertjes.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS p. 1), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belangrijk duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Als doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u wellicht niet afkomstig bent van het dorp Shelam en/of dat dit niet uw plaats van gewoonlijk verblijf was. Dit blijkt in eerste instantie uit de informatie die u de

Dienst Vreemdelingenzaken bezorgde op het moment van uw asielaanvraag op 27 juli 2015. Hier gaf u aan dat uw geboorteplaats Jalalabad is. Bij het invullen van de "Verklaring DVZ" op 26 september 2015 verklaarde u opnieuw dat uw geboorteplaats Jalalabad is (p. 4). Uit diezelfde verklaring blijkt dat uw laatste exacte adres in het land van herkomst Jalalabad was (meer bepaald de Wijk "Rokan Mena" in de laatste 6-7 maanden voor uw vertrek, p. 4). Bovendien blijkt uit het overzicht van uw hoofdverblijfplaatsen gedurende de voorbije jaren dat u "altijd in Jalalabad, Afghanistan" bent verbleven (p. 4). Ook uw broers en zus zijn volgens die verklaring geboren in Jalalabad (verklaring DVZ, p. 7). U had met andere woorden verschillende keren de kans om aan te geven waar u geboren bent en gewoond heeft en op verschillende dagen en na verschillende vragen telkens enkel melding van Jalalabad. Nergens maakt u er melding van het district Kama of het dorp Shelam. Pas op 18 april 2016, bijna een jaar na uw asielaanvraag, bij het invullen van de CGVS vragenlijst verklaart u voor het eerst dat u van Shelam afkomstig zou zijn. Dit roept sterke vermoedens op dat u uw beweerde afkomst hebt aangepast na aankomst in België, waarbij u wellicht anticipeerde op het beschermingsbeleid ten aanzien van personen afkomstig van buiten de provinciehoofdstad. Het vermoeden dat u toch afkomstig bent van Jalalabad zelf wordt versterkt doordat u zelf spontaan aangeeft dat uw familie-eigendommen in Jalalabad liggen (p. 5). U lijkt zich deze strijdigheid in de loop van het gehoor te realiseren, want na de pauze geeft u plots aan dat de stukken grond vlak naast het huis in Shelam zouden liggen (p. 15).

Deze vermoedens worden versterkt doordat tijdens het gehoor bij het CGVS uw kennis van het dorp eerder matig blijkt te zijn. Dat u enkele feiten kent, zoals de naam van het districtshoofd, neemt niet weg dat u dit ingestudeerd kan hebben. Algemeen genomen merkt het CGVS op dat u systematisch de specifieke vragen omtrent het dorpsleven ontwijkt, dat u naast de kwestie antwoordt en er zelfs na aandringen eerder vaag op reageert. Zo kan u niet in detail uitleggen hoe te reizen van Shelam naar Kama. U noemt enkele dorpen maar kan geen details noemen over de route (p. 7). Ook de vraag naar de belangrijkste verkeersassen van de regio beantwoordt u slechts met een losse opsomming van enkele dorpen (p. 11). Voorts kan u geen levendig beeld scheppen over de gewoonten en gebruiken van de Ahmadzai in uw dorp (pp. 9, 10). U beperkt zich tot een korte opsomming van enkele leiders, en vermeldt enkele dieren en gewassen die zouden worden gekweekt. Voorts geeft u zelf spontaan aan dat u van cricket houdt (pp. 8, 13, 16, 17, 21), maar bent u er blijkbaar niet van op de hoogte dat er een cricketstadion bestaat in uw district (p. 14). Volgens informatie waarover het CGVS bestaat er sinds 2012 wel degelijk een stadion in Kama, hetgeen uitzonderlijk is voor een district. Gezien de status en populariteit van deze sport in Nangarhar werpt deze lacune in uw kennis ernstige twijfel op de geloofwaardigheid van uw afkomst en verblijf. Voorst kan u aangeven dat er ontheemden in de regio zijn uit andere districten, maar kan u geen enkele stam noemen van deze nieuwkomers (p. 10). Ook dit wijst erop dat uw betrokkenheid bij de genoemde regio matig is. Bij de vraag naar de evolutie in de aanwezigheid van de taliban in de regio (p. 11) verklaart u dat u er zelf niets over weet omdat u niet buiten komt (p. 12). Gezien u vervolgens beweert dat u dagelijks naar Jalalabad moest voor het werk (p. 13) komt deze verklaring eerder opportunistisch over. Tenslotte merkt het CGVS op dat het vreemd is dat u niets kan vertellen over hoe de laatste verkiezingen in het dorp verliepen (maart 2014, p. 24). U verklaart dat u er niets van heeft gezien, echter gezien het belang hiervan kan het CGVS verwachten dat u minstens een korte anecdote of samenvatting hierover kan weergeven.

Ook uw relaas, dat u met name een verboden relatie had met een meisje, is weinig aannemelijk in de context van het conservatieve dorpsleven. Dat u gedurende meer dan een jaar dagelijks uren met haar aan de telefoon zou spreken terwijl haar ouders hier niets over wisten is al eigenaardig. Bovendien kan men dan verwachten dat u een diep begrip zou hebben van haar. Nochtans beperkt uw beschrijving van haar zich tot enkele algemeenheden, zoals dat ze mooi was, wilde trouwen en dat u al een naam voor uw toekomstige zoon had gekozen. Uw beschrijving wordt ook opvallend oppervlakkiger en afstandelijker wanneer het gaat over de vermeende vlucht. Geen enkele keer maakt u spontaan melding van haar perspectief, zoals met name haar wensen, vragen, angsten, verlangens, plannen of gevoelens. U spreekt plots over "het meisje" [sic] en uw verhaal bevat geen enkel spontaan detail meer, zoals over waar u bijvoorbeeld verbleef, wat u er deed of wat u van plan was, hoe u terugreisde, wat u afsprak bij het afscheid, wat er door u heenging toen u vernam dat zij dood was, wat u vervolgens deed, etc. Dat u trouwens pas 4 dagen na haar moord op de hoogte was is bovendien ongeloofwaardig, zeker gezien uw eigen bewering dat daags na haar dood "iedereen van het dorp was langs geweest" (p. 17). U legt ten andere geen enkel stuk voor dat uw relatie kan staven. Samen met bovenstaande bemerkingen lijkt dit dan ook sterk op een verzonnen en ingestudeerd relaas.

Hierbij komt dat u bovendien nauwelijks tot niet kan antwoorden op de reactie van de gemeenschap. Gezien u Pashtun bent kan men ervan uitgaan dat u een heel groot belang zou hechten aan de verdediging van uw eer, en dat als uw geliefde vermoord werd door haar familie dat u dan zelf wraak

zou moeten of willen nemen. Integendeel, u wachtte eerst af en liep daarna weg. Ook de gemeenschap zou hier iets over te zeggen moeten hebben gehad. U maakt hier zelf echter geen enkele melding van. Zelfs na uitdrukkelijke bevraging hiernaar door het CGVS blijkt dat u hierover niets betekenisvol kan zeggen (p. 23). Op dat moment pas verklaart u dat de raad wel zou zijn samengekomen maar niet bereid was om betrokken te raken. Het gebrek aan details is opnieuw treffend en suggereert weer dat dit spontaan verzonnen toevoegingen zijn aan uw relaas.

Overigens zijn er een aantal bijkomende vaagheden in uw relaas. Zo merkt het CGVS op dat u bij de uiteenzetting van uw vluchtmotieven in de vragenlijst geen melding maakte van een moordaanslag op het cricketveld in Jalalabad. U kreeg bij het begin van het gehoor bij het CGVS nochtans de kans om aan te geven of u volledig was geweest met betrekking tot de belangrijkste elementen, waarop u aangaf dat u deze kans had gekregen. Dat u pas maanden later een dergelijk ernstig feit opwerpt is echter eerder een indicatie van een verzonnen relaas dat geleidelijk aan gegroeid is en aangevuld werd. Zo verklaart u in de CGVS vragenlijst ook nooit dat u na de bedreiging in het dorp naar Jalalabad zou zijn verhuisd. Vervolgens is het vreemd dat u zegt dat u vermoedt dat de broers van Roma u bedreigden, u had immers net aangegeven dat ze daarna naar Shinwar waren teruggekeerd. Gevraagd naar details over deze periode kan u echter geen duidelijkheid verschaffen. U bent immers niet zeker waar de familie nu is. U maakt nog melding van contacten die uw oom zou hebben gehad met de familie, maar hoe hij wel contact kon houden blijft ook vaag (p. 23). De precieze aard van uw vermeende vrees blijft net zo onduidelijk. Zo verklaart u aanvankelijk dat u naar uw huis en grond wil terugkeren zodra uw probleem is opgelost (p. 16). Bij navraag naar hoe dit probleem kan worden opgelost (p. 25) beweert u plots dat er geen oplossing is. Het aanpassen van uw verklaring op dergelijke essentiële punten wijst op improvisatie en een gebrek aan grond in de werkelijkheid.

Samengevat vermoedt het CGVS, afgaande op uw verklaringen dat u wellicht heel lang of altijd in Jalalabad heeft gewoond en dat uw vrees voor bloedwraak en een aanslag van de taliban verzonnen is. Ook uw oom, neven, zus, en kleinere broertjes wonen er nog steeds. Uw neef werkt er als vastgoedmakelaar. U maakt geen melding van recente problemen of veiligheidsincidenten voor uw familieleden in Jalalabad. U zou ook twee tantes van moederszijde hebben die nog in Kama wonen, al kan u niet duidelijk aangeven in welk dorp precies (p. 5). U heeft geen contact met hen omdat ze u niet zouden hebben geholpen. U zou verder geen andere familie hebben in Shelam. Deze vage beweringen versterken daarmee de indruk dat u niet (goed) bekend bent met de regio buiten Jalalabad.

Daarnaast wijst het CGVS op het gebrek aan overtuigende documenten ter ondersteuning van uw asielaanvraag. U zou volgens uw verklaringen bij de DVZ uw paspoort zijn verloren tijdens een verhuis. Echter bij het CGVS verklaart u dat het paspoort bij u thuis verloren zou zijn gegaan (p. 8). Het verschil tussen uw verklaringen wijst erop dat u niet de waarheid spreekt met betrekking tot het vermeende verlies van dit belangrijke identiteitsstuk. U schept ook onvoldoende duidelijkheid over waarom u een paspoort zou hebben gehad. U zou dit hebben aangevraagd om voor eventuele medische zorgen naar Pakistan te kunnen gaan (p. 8). Dit hypothetisch gebruik kan niet overtuigen. U zou het nooit nodig hebben gehad en er zouden geen visums in hebben gestaan. Het paspoort zou overigens volgens uw verklaring bij DVZ zijn vervallen omtrent eind 2015 (p. 7), waardoor het omtrent 2010 zou zijn uitgegeven toen u 13 jaar zou zijn geweest (paspoorten voor minderjarigen hebben altijd een geldigheid van 5 jaar, zie blauwe map voor meer info). Echter bij het CGVS geeft u aan dat u het ongeveer 2,5 jaar geleden zou hebben aangevraagd, hetgeen zou betekenen dat het omtrent pas 2014 zijn afgeleverd. Dat u dergelijk uiteenlopende verklaringen aflegt over de geldigheid van uw paspoort roept sterke vraagtekens op, met name over uw vroegere verblijfplaatsen. Dat u bovendien een paspoort "voor het geval dat u ziek zou worden" zou hebben aangevraagd komt weinig aannemelijk over. Het wekt dan ook het vermoeden dat u er eventueel al vroeger mee zou hebben gereisd, dat u elders voor langere periode verbleef en/of dat u wel degelijk met uw paspoort naar België bent gekomen. In dit licht is het opvallend dat u geen enkele details kan geven over hoe u de grenzen zou zijn overgestoken (p. 9). Dat dit de taak zou zijn van de smokkelaar is hiervoor geen verschoning: het zou van een enorme onvoorzichtigheid getuigen om volledig onvoorbereid 11.000 dollar te betalen voor een uiterst risicovolle reis waarbij er geen verhaal of documenten voorzien worden. Hoe dan ook, deze stereotiepe verklaringen kunnen weinig ernstig worden genomen en lijken eerder te wijzen op een gebrek aan medewerking met de procedure. Dit impliceert dat ook het moment van uw vertrek uit Afghanistan onbekend is. Een indicatie van een mogelijk vroeger vertrek is dat u niet op de hoogte bent van de naam van de nieuwe gouverneur, namelijk Saleem Khan Kundozi, die in maart 2015 Mawlawee Atallah Ludin verving (p. 23). Bij specifieke navraag naar de naam meent u zelfs dat hij een zanger of een politieman is (p. 25).

Voor wat betreft uw taskera stelt het CGVS ook een aantal eigenaardigheden vast. Zo kan u, ondanks herhaaldelijk aandringen, op geen enkele manier aangeven sinds wanneer u deze in uw bezit had (pp. 9-7). Uit controle van de afgiftedatum (2/4/1394) blijkt dat het document op 23 juni 2015 volgens de westerse kalender zou zijn afgegeven. Aangezien u bij DVZ verklaart dat u 42-43 dagen zou hebben gereisd en dat u al op 27 juli 2015 asiel aanvraagde, blijkt al dat u niet zelf op deze datum de taskera kan hebben afgehaald zoals u zelf beweert. Samengenomen met de beweerde onmogelijkheid om te zeggen sinds wanneer u over de taskera beschikt (zelfs niet in een grootteorde van jaren), wordt ook hier duidelijk dat u het CGVS opzettelijk probeert te misleiden, omtrent met name uw reisdata en uw identiteitsstukken. Overigens verklaarde u aanvankelijk dat u niet meer terugkeerde naar het dorp sinds ongeveer januari 2015 (p. 4), terwijl uit de taskera zou moeten blijken dat deze ettelijke maanden later werd afgeleverd. Bij confrontatie hiermee (p. 16) geeft u plots wel aan dat u nog terugkeerde naar Kama. Dergelijke aanpassingen aan uw relaas tasten uw algemene geloofwaardigheid aan. Hoe dan ook, het is ook volledig ongeloofwaardig dat u niet meer zou weten dat u een taskera zou hebben aangevraagd in de maand van uw beweerde vertrek. Bijgevolg stelt het CGVS grote vraagtekens bij de authenticiteit van deze taskera. Immers, volgens bijgevoegd Cedoca rapport "Afghanistan. Corruptie en valse documenten" is het gemakkelijk om aan valse identiteitsdocumenten te geraken, in Afghanistan en in buurlanden zoals met name Pakistan.

Tenslotte merkt het CGVS op dat het bevreemdend is dat u geen enkel begin van bewijs kan voorleggen van het overlijden van uw ouders, zoals een overlijdensakte, of stukken met betrekking tot de erfenis (p. 14-15). Gezien de bezittingen van uw vader (huis, winkel, auto en grond, p. 15) en uw status als enige meerderjarige zoon, kan men er nochtans van uitgaan dat dit voor u van belang is. U legt ook geen enkele foto neer. Dit alles draagt bij tot de vaststelling dat u belangrijke elementen met betrekking tot uw identiteit en verblijf tracht te verhullen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Shelam gelegen in de provincie Nangarhar. **Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.** Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Shelam heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De **subsidiäre beschermingsstatus** kan niettemin worden verleend als het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

In dit verband moet opgemerkt worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is als een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afgaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 4 juli 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen (p. 25), blijft u volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Hierdoor verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de Wet motivering van bestuurshandelingen, zijnde de materiële motiveringsplicht.

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker verklaart in geval van een terugkeer naar Afghanistan de familie van zijn vriendinnetje te vrezen die hem met de dood bedreigt. De commissaris-generaal weigert verzoeker de vluchtelingenstatus om reden dat (i) verzoekers beweerde herkomst uit het dorp Shelam in het district Kama in de provincie Nangarhar niet geloofwaardig is en (ii) verzoekers relaas met name dat hij een verboden relatie had met een meisje weinig aannemelijk is in de context van het conservatieve dorpsleven in Afghanistan.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 27 juli 2015 bij het indienen van zijn asielaanvraag verklaarde dat zijn geboorteplaats Jalalabad is. Bij het invullen van de "Verklaring DVZ" op 26 september 2015 verklaarde hij nogmaals dat zijn geboorteplaats Jalalabad is en dat zijn laatste adres in Afghanistan Jalalabad was (meer bepaald de Wijk "Rokan Mena" in de laatste 6-7 maanden voor zijn vertrek, p. 4). Op geen enkel ogenblik maakt verzoeker melding van het district Kama of het dorp Shelam. Het is slechts op 18 april 2016 - bijna een jaar na het indienen van zijn asielaanvraag - bij het invullen van de vragenlijst van het Commissariaat-generaal dat verzoeker voor het eerst verklaart dat hij van Shelam afkomstig zou zijn. Dat verzoeker tevens blijkt geeft van een matige kennis van zijn beweerde dorp Shelam bevestigt het vermoeden dat hij er nooit gewoond heeft en zijn verklaringen na verloop van tijd om opportunistische redenen gewijzigd heeft in functie van het beschermingsbeleid ten aanzien van personen afkomstig van buiten de provinciehoofdstad. Zo stelt de bestreden beslissing vast dat: *"Dat u enkele feiten kent, zoals de naam van het districtshoofd, neemt niet weg dat u dit ingestudeerd kan hebben. Algemeen genomen merkt het CGVS op dat u systematisch de specifieke vragen omtrent het dorpsleven ontwijkt, dat u naast de kwestie antwoordt en er zelfs na aandringen eerder vaag op reageert. Zo kan u niet in detail uitleggen hoe te reizen van Shelam naar Kama. U noemt enkele dorpen maar kan geen details noemen over de route (p. 7). Ook de vraag naar de belangrijkste verkeersassen van de regio beantwoordt u slechts met een losse opsomming van enkele dorpen (p. 11). Voorts kan u geen levendig beeld scheppen over de gewoonten en gebruiken van de Ahmadzai in uw dorp (pp. 9, 10). U beperkt zich tot een korte opsomming van enkele leiders, en vermeldt enkele dieren en gewassen die zouden worden gekweekt. Voorts geeft u zelf spontaan aan dat u van cricket houdt (pp. 8, 13, 16, 17, 21), maar bent u er blijkbaar niet van op de hoogte dat er een cricketstadium bestaat in uw district (p. 14). Volgens informatie waarover het CGVS bestaat er sinds 2012 wel degelijk een stadion in Kama, hetgeen uitzonderlijk is voor een district. Gezien de status en populariteit van deze sport in Nangarhar werpt deze lacune in uw kennis ernstige twijfel op de geloofwaardigheid van uw afkomst en verblijf. Voorst kan u aangeven dat er ontheemden in de regio zijn uit andere districten, maar kan u geen enkele stam noemen van deze nieuwkomers (p. 10). Ook dit wijst erop dat uw betrokkenheid bij de genoemde regio matig is. Bij de vraag naar de evolutie in de aanwezigheid van de taliban in de regio (p. 11) verklaart u dat u er zelf niets over weet omdat u niet buiten komt (p. 12). Gezien u vervolgens beweert dat u dagelijks naar Jalalabad moest voor het werk (p. 13) komt deze verklaring eerder opportunistisch over. Tenslotte merkt het CGVS op dat het vreemd is dat u niets kan vertellen over hoe de laatste verkiezingen in het dorp verliepen (maart 2014, p. 24). U verklaart dat u er niets van heeft gezien, echter gezien het belang hiervan kan het CGVS verwachten dat u minstens een korte anecdote of samenvatting hierover kan weergeven."*

Verzoeker wijst er in zijn verzoekschrift op dat hij noch lezen noch schrijven kan en niet verantwoordelijk is voor de verkeerde interpretatie van zijn verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Een dergelijk verweer is niet ernstig. Verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken werden hem immers voorgelezen in het Pashtou waarna hij zich akkoord verklaarde met de inhoud ervan door het verslag te

ondertekenen. Hierbij dient nog te worden vastgesteld dat verzoeker op verschillende plaatsen in het administratief dossier dezelfde vaste handtekening plaatste waardoor zijn bewering analfabeet te zijn niet aannemelijk is. Waar verzoeker wijst op de kennis van het dorp Shelam waarvan hij wel blij gaf stelde de bestreden beslissing reeds terecht vast dat het duidelijk om ingestudeerde kennis gaat.

Verzoekers relaas over zijn verboden relatie met een meisje is hoe dan ook niet geloofwaardig. Terecht stelde de bestreden beslissing vast dat het in de context van het conservatieve dorpsleven niet aannemelijk is dat een ongehuwd meisje gedurende meer dan een jaar dagelijks uren telefonisch contact zou hebben met een jongen zonder dat haar ouders hiervan op de hoogte waren. Verzoekers vage verklaringen over het meisje versterken deze vaststelling. Verzoekers beschrijving van het meisje beperkt zich immers tot vaagheden en algemeenheden zoals dat ze mooi was, wilde trouwen en dat al een naam voor hun toekomstige zoon had gekozen. Dat verzoeker pas 4 dagen na haar moord op de hoogte was is bovendien niet aannemelijk, dit klemmt des te meer nu verzoeker zelf verklaarde dat na de dood van het meisje "iedereen van het dorp was langs geweest" (p. 17). Dat verzoeker bovendien niet tot nauwelijks kan antwoorden op de vraag hoe de gemeenschap op de moord van het meisje reageerde ondergraaft verder de geloofwaardigheid van het relaas. De bestreden beslissing stelt dienaangaande terecht vast: *"Hierbij komt dat u bovendien nauwelijks tot niet kan antwoorden op de reactie van de gemeenschap. Gezien u Pashtun bent kan men ervan uitgaan dat u een heel groot belang zou hechten aan de verdediging van uw eer, en dat als uw geliefde vermoord werd door haar familie dat u dan zelf wraak zou moeten of willen nemen. Integendeel, u wachtte eerst af en liep daarna weg. Ook de gemeenschap zou hier iets over te zeggen moeten hebben gehad. U maakt hier zelf echter geen enkele melding van. Zelfs na uitdrukkelijke bevraging hiernaar door het CGVS blijkt dat u hierover niets betekenisvol kan zeggen (p. 23). Op dat moment pas verklaart u dat de raad wel zou zijn samengekomen maar niet bereid was om betrokken te raken. Het gebrek aan details is opnieuw treffend en suggereert weer dat dit spontaan verzonnen toevoegingen zijn aan uw relaas."*

Dit motief wordt niet wordt niet weerlegd door verzoeker zodat dit onverminderd overeind blijft en door de Raad wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 *juncto* artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas bestaan er geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoekers Afghaanse nationaliteit niet wordt getwijfeld. In de bestreden beslissing wordt tevens gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. In onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingdossier ontwaart de Raad enig element waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist is.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen

van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Hoger is reeds komen vast te staan dat verzoeker er niet in slaagt zijn beweerde herkomst uit het dorp Shelam in het district Kama in de provincie Nangarhar, aannemelijk te maken. Bijgevolg heeft verzoeker niet voldaan aan de medewerkingsplicht die op zijn schouders rust.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523), *quod non in casu*.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.2.4. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Het ontbreekt de Raad immers niet aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER